respirientes et tepitare longissime ab alterutro
cibare. Igitur siquidem sufficienter fuerit medium
status priores paroxismi et principium secundi facte
est innuere tempus abaciois. Si vero hoc medium primum
fuerit necesse est duorum alterum vel calidum sufficienter
adhuc cibare laborantem vel debere confestim
fieri invasionem secundum tempus pronostico igitur
prognostico tal paroxismus indiget medico
potente coniecturam de primos dies ipsius temporis
extendetur febris tota. Manifestum enim quia
continua existens febris aliquam habet solutionem
sentitur. Siquidem non prius a septima die debent
precedere ordinaria iemnadia egrotanti colectionibus
nobis si virtus sufficienter. Si vero usque ad
quartumdecimum vel xiiii extendi vel et septimum quod
soluti. Sed virtutem imbeciliorem quam ut sufficiat
usque ad tantum tempus videatur habere laborans nimis
quidem erit innuere. Fugere autem ut tamporis eorum
eaque magis nocet distinguentem et determinantem ea
ab hiis que magis nocet a loco qui patitur cum
dispositione et mora paroxismi et status. Nam
flegmone quidem habente epate vel ventre periculo
sissimum cibare ante paroxismum. Sine flegmone
vero imbecillibus virtutibus innatissimum est. Assue
uerunt enim in talibus in epate quidem male
agentes egrotantes coinvadere paroxismus. In ore vero
ventris sincopes. Dicitis autem organis aliam
proportionale in aliis intendendum secundum potentiam
et dignitatem principale dicet autem inferius
de eis. Propria autem stat et principium paro
xismus obsecror attendere mente te intendere
In statu quidem et fluxus et aridus sine magni
tudine febrilis caloris aut ardens sine ariditate.
Dum priorem quidem quam certissime ex humectative
humectatibus cibis. In secundo vero expectare sedare quam plu
rimum calore ita vero et principii parori mora
infrigidando corpus extremitates et faciendo
multum interius transpirantes sanguinis ut infiendo
sine constrictione superstantibus namque secundum
quidem non contrarium contemperandum ut innuere. Ad sine
flegmone quidem visceris ut sine humoris diana
motu qui in profundo in paroxismus nil nocere
his parum intentus induti eas. Si vero flegmone adest
vel multitudo fuit crudorum quia in paroxismi
cibus nocuior est.

Neque genus neque species neque differentia
quedam sunt febrium ut quidam ex
timant qui cum sinthomatibus
consistunt sed sicut alia et
alia egritudo egritudinis et
sinthoma sinthomatis secundum
unum tempus implicantur et unum corpus secundum eundem
modum simul cum febre fiunt quedam sinthomata
maiora ampliora providentia indigentia. Alia autem
minora quedam sinthomatum ut ex nimietate seque
tium generationes febrium. Nequaquam meminerunt.
Sed ut nullatenus existimat delinquere innotata.
Que vero vel raro fiunt hiis qui febriunt vel con
sueta superexcedunt magnitudinem propria de
aliis doctrina dignatur. Igitur sunt quidem
eorum prime differentie tres. Aut enim in lesionibus
exercitiorum idest actuum aut in instantibus eorum que
detinentur vel evacuantur. Aut dispositiones corpo
rum. Non est utique contrarium dicere genus in
sinthomatibus ponendum. Et si que primarie quam inter
et hiis sinthomatibus instituerunt puta erisipila
et obtalmias et ulcera et parotidas et utique
alia talia. Predictorum vero trium lesiones quidem
exercitiorum idest actuum neque tristes facte ad se
ipsas committunt medicum desistere a dispositionibus
cogentes quemadmodum deinde et inanitates eorum que
exeuntur vel deprehenduntur. Genus autem sinthomatum
quod est dispositionibus signum quidem est alterius
dispositionis quam oportet curare. Propter quod nulla pre
cipua sanatione habet cessans plurimum faciente
dispositione. Igitur universaliter quemadmodum
sinthomatum quod sinthoma est neque indicit
curam neque alleviat primum manifestum est quod est
quod ex egritudinibus indicatio cure fit quemadmodum
ex causis fit precustodia. Dictum est autem et
qualiter precustodia cum sanatione misceatur.
Secundum accidens autem quoniam et sinthomata cura
exaltantem rationem traiectam secundum id tempus
omnium eorum omnium capitulum est cum deinde non est cura
exaltante dico autem unum hoc nocumentum sive virtu
tis sive dispositionis quia cum nichil deinde noceret
non abstinendum sanationem quod nocet virtuti. Nocet
quidem virtutem vigilie et dolore et evacuatio
inmensurata dispositione autem non semper sed quandoque multum et
maxime cum inmensurata facta fuerit. In hiis
quod solum cogimur deductione cure quam a
principio statuimus transmutantes in parum primum
absistendo sinthoma solum respicientes quasi perfectissime
studentes destruere id. Dissoluta vero fortiter
virtute non solum sinthoma cessare facere sed
et illam roborare studentes. Si vero in uno au
xilio et cessare sinthoma posset et egritudo curari
hiis non utique erat ad sinthoma respicere ut curam
sinthomatis auxilium amplius sed quoniam hoc tale auxiliorum
omnis species egritudinum sanatio est. Neque enim dolore
coste in pleuresi flebotomantes vel purgantes sanant
sinthomatis est cura. Neque si mappa tensiuum et plas